

همراهان رسول اکرم در معراج

در احادیث معراج، امامان معصوم (علیهم السلام) از رسول خدا (صلي الله عليه و آله و سلم) روایت کرده‌اند که فرمود...

در احادیث معراج، امامان معصوم (علیهم السلام) از رسول خدا (صلي الله عليه و آله و سلم) روایت کرده‌اند که فرمود: "من وقتي همهي مراحل را طی کرده از آسمانها گذشتم و به بیت معمور و نزدیک سدره المنتهي رسیدم، بعضي از اصحاب مرا همراهي مي‌کردند: " معی أناسٌ من أصحابی"، آنها که لباس نو دربرداشتند وارد شدند و آنها که نداشتند مانند، عده‌اي را به همراه خود بردم و عده‌اي به همراهم آمدند ". عده‌اي که در آن مراسم، حضور داشتند، اهل بیت عصمت و طهارت و مؤمناني بودند که به دنبال پیغمبر، آن مقام را طی کردند.

چنانکه در حدیث دیگر آمده است که از رسول خدا (صلي الله عليه و آله و سلم) سؤال کردند که شما وقتي با خداوند سبحان در معراج محاوره و مناجات داشتید، لهجه‌ي گوینده چگونه بود؟ آن حضرت فرمودند: سخن خدای سبحان را به لهجه‌ي علي بن ابیطالب (عليه السلام) می‌شنیدم. البته چون تکلم از مقام فعل واجب بوده است ظهور آن به صورت يك موجود ممکن، محذوري ندارد.

غرض آن که عروج به سوي خدا وقف پیامبران نیست، زیرا این مقام منبع به ولایت و عبودیت سالک صالح وابسته است و اگر کسی عبد خالص شد "ولي الله" می‌شود و این راه بر روی او باز است.

نماز که ره‌آورد معراج پیغمبر است و از معراج تنزل کرده است، راه عروج را به ما نشان می‌دهد، چون نزول نماز نظیر نزول باران نیست که چیزی از فضا به نحو تجافی به زمین برسد، بلکه به نحو تجلّی است که اصل آن در مخزن الهی وجود دارد و رسول اکرم (صلي الله عليه و آله و سلم) در معراج به آن اصل رسید و فرع آن به عالم طبیعت تنزل کرد. پس با اعتصام به حبل الله و تلفزیدن در حرکت و نجات از چاه طبیعت، از فرع نماز می‌توان به اصل آن واصل شد.

بنابر این گرچه ممکن است کسی در سند "الصلوة معراج المؤمن" خدشه کند، لیکن شکی نیست که با نماز می‌توان به درجه‌اي از معراج نائل آمد.

حاصل آن که خدای سبحان خطوط کلی عروج را بدون نشان دادن الگو ارائه نمی‌دهد و پیغمبر همان طور که در احکام ظاهری مقتداست، در سیر باطنی نیز الگوست. آن که می‌فرماید: "أو لم ينظروا في ملكوت السموات والأرض" سوره‌ي اعراف، آیه‌ي 185؛ چرا ملکوت آسمانها و زمین را نمی‌نگرید و چرا ملکوتی نمی‌شوید؟ الگوی ملکوتی شدن را نیز به ما ارائه داده، می‌گوید: پیامبر، انسانی ملکوتی است؛ او در ملک و ملکوت، در جبروت و سدره المنتهي، مقتدای شماست.

راه عروج و سیر در ملکوت باز است، به دنبال او بروید تا حقائق را ببیند و آنها را بیابد. از این رو در پایان آیه‌ی اسراء آمده است: خدا سمیع و بصیر است، در بین صداهای نیایش کننده‌ها مناجات کننده‌ي راستین را می‌شناسد و دلها را می‌بیند که کدامین زمزمه از دل عبد خالص برخاست: "إنه هو السميع البصير" سوره‌ي اسراء، آیه‌ي 1.